Ч. 259. Пятниця 27 (14) падолиста 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудня.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Парляментарні справи. — З анґлійского парляменту. — Вісти з Балкану. — З Персиї.

Між словіньским клюбом під проводом посла дра Шустерщіца а полуднево-словяньским клюбом під проводом дра Івцевича послідувало в послідних часах під впливом люблянських подій значне зближене і хоч словіньский клюб застерігає собі свободу ділання в деяких справах, будуть імовірно оба клюби поступати однодушно в національно-політичних справах. Про поступоване в раді державній мають оба тоті клюби нарадити ся на найблизшім спільнім засіданю.

Кореспонденция Centrum доносить з Берна, що виконний комітет католицкого народного сторонництва ческого постановив собі застерегти вільну руку супротив кабінету бар. Бінерта і супротив „Народного Клюбу“ і заявив ся рішучо за як найдальшим спарляментаризованєм міністерства.

Анґлійский міністер справ заграничних Едвард Ґрей виголосив перед кількома днями промову про взаємини з Німеччиною, про балканьскі відносини і про вигляди европейскої конференциї. Він згадав про недавну розправу в німецкім парляменті над інтерпеляциєю про цісарску розмову і замітив, що в тій розправі не упало ані одно слово неприязне супротив Анґлії, що треба приняти з признанем до відомости і при нагоді відвзаємнити ся за те німецкому народови. Звернувши ся до справ балканьских, вказав Ґрей на те, що політика Анґлії єсть безкористна, бо она має велику державу удержувати і оборонити і длятого старає ся все довести до порозуміня з иншими державами, хоч нераз виринають трудности. З переворотом в Туреччині утихли розрухи македоньскі в хвили, коли Австрия і Болгария виступили з своєю акциєю, але сподіває ся, що справу полагодить конференция і усуне грізні наслідки, які могла би мати згадана акция. Він сподіває ся, що протягом зими, не конче пригідної для воєнних операций, проясніють ся справи, промовляє отже за роз'ємом.

Се не може бути байдужне для Австриї, бо тим способом Сербія використала би зимову пору для приготовлень воєнних, а крім того підчас такого роз'єму могли би виринути нові союзи держав, котрі некористно вплинули би на межинародні взаємини. Яких способів уживають тепер, показує вість пущена з Петербурга, що Росия має робити представленя у Відни, щоби злагодити заострене між Австриєю а Сербією, до чого очивидно приложив руку Пасич. Так само розпущено вість про погіршене взаємин Австриї з Росиєю, і немов би задля того вел. кн. Михаїл не мав приїхати до Відня. Тимчасом причини сего треба глядіти в двірскій жалобі царского дому, а щоби розвіяти всякі сумніви, має цар вислати окреме відручне письмо до цісаря Франц Йосифа. Переговори між Австриєю а Росиєю що до конференциї тревають дальше і можна сподівати ся, що доведуть до користного вислід[у]. Так само турецко-болгарскі переговори в справі всхідних зелізниць доведуть імовірно до порозуміня між сими державами.

Коли Ґрей промовляв в дусі прихильні[м] для Німеччини, то в палаті льордів зголосив льорд Робертс резолюцію, обернену прямо против Німеччини. Він заявив, що в інтересі оборони краю треба звертати увагу правительства на необхідність сотвореня армії, яка була би так сильна, аби унеможливила виладуване чужих войск на анґлійский беріг. Бесідник мотивував своє внесене, вказуючи на небезпечність нападу з боку Німеччини, яка може кождої хвилі перевезти на своїх кораблях 150 тисяч войска на анґлійске побереже. Дальше

14)

ПО БАЛКАНЬСКІМ ПІВОСТРОВІ.

(Після Гессе-Вартеґґа, Колєра і др. зладив К. Вербенко).

(Дальше*).

Наведу ще кілька народних оповідань про софійску мошею.

Коли султан Ахмед I. по нещасливій війні вернув до столиці, постановив був Аю Софію зрівнати з землею, бо казав, що доки она стоїть, будуть християни заєдно загрожувати его державі. Він спитав своїх будівничих, кілько би то коштувало звалити ту мошею, а на єї місце поставити новий дім Божий — „Як би ти цілу баню софійскої мошеї наповнив золотом, то оно все ще не покрило би коштів“ — відповів єму будівничий. Султан лишив мошею, а на єї взорець вибудував другу, котру назвав мошею Ахмеда.

Понад середними входовими дверми мошеї видко ще й нині якусь продіравлену грубу бляху. Один імам з софійскої мошеї розповів мені про неї таку історию: Один християньский цісар мав доньку, котру зі всіх своїх дітий найлїпше любив. Она була чудової краси і мала голос, що так чаруючо звучав, як ніякий доси в сьвіті. Цісар виглядав їй на мужа якогось заграничного князя. Вже був назначений день весіля, коли нараз смерть заскочила нагло дівчину. Цісар в своїм смутку і жалю не хотів ніяк того зробити, щоби тіло так дуже улюбленої дитини похоронити в сиру землицю. Він велів замурувати домовину в софійскій церкві над тими середними дверми і все закрити металевою плитою. Але така воля Аллаха, щоби чоловік спочивав у нутрі землі, і длятого післав він в ночи велику пажерливу гадюку, котра, як ще видко, провертіла в плиті діру, влізла в домовину і знищила тіло цісарскої дитини.

Турки розповідають собі також про всілякі чудеса пророка Ілиї, котрого називають Хідром. Так розповідають они, що коли хтось через сорок днів без перерви буде зрана до схід сонця молити ся під головним підсьвічником „Топ Кандилі“ в Ая Софії, той побачить сьвятого Хідра в людскім тілі і через него сповнить ся его бажаня. Хідр явив ся одного разу підчас сильного землетрясеня в софійскій мошеї і через то уратував єї від заваленя. На знак тодішної своєї появи доторкнув ся сьвятий пальцем почитаного ще й доси стовпа і від тої пори виходить з того стовпа чудотворна сьвята водиця та осідає на стовпі мов роса. Хто тою росою обмиє собі лице, той подужає, особливо на очи. Тому то й видимо, що віруючі, мужчини, жінки і діти, стають на короткий час коло кождого стовпа і випробовують его чудотворну силу.

Одного разу явив ся Хідр одному музулманинови, котрий молив ся що дня під „Топ Кантілі“. В побожнім урядованю впав Турок перед сьвятим на коліна і просив, щоби єму вільно було ходити за ним. Хідр повів его на якийсь мінарет і злітаючи на долину сказав: „Иди за мною!“ Туркови однак забракло сили віри — він не важив ся зіскочити, лиш смирно зліз вузкими, крутими сходами на долину. Від тої пори він вже більше сьвятого Хідра не видів.

Иншим разом приступив Хідр в мошеї до якогось простодушного селянина, котрий прийшов був здалека. — Ти не держиш ся тих правил, які нам дав пророк для молитви — сказав він до него і поучив селянина. Відходячи обернув ся Хідр ще раз і побачив знов, що его ученик так само злє відмавляє молитву. Той хотячи ще раз випросити собі поученя, побіг за сьвятим, котрий зайшов був на беріг моря а відтак пустив ся сухою ногою по филях. Турок пішов за ним, не зважаючи на то, що вода під ним шумить. Хідр велів єму вернути ся. — Аллах не буде гнівати ся на тебе за твої гріхи — сказав він єму, і побожний Турок вернув назад сухою ногою до Аї Софії.

Случайно стало ся так, що і сам одного разу попав ся на сліди Хідра. По томлячій морскій подорожи вийшов я був на беріг коло якогось села в Малій Азиї і ждав там на березі перед якоюсь нужденною турецкою кавярнею. Небавком приступив до мене дуже старий, чорний як земля путник з Мекки та попросив милостині. Нещастє хотіло, що я не міг знайти між грішми найменшої срібної монети. Ще під враженєм вдячности за щасливо перебуту морску подорож дав я старому „гаджі“

*) В попереднім фельетоні треба читати: „Фатіх“ а не „Фашіх“.

вказував бесідник на величезний зріст німецкої фльоти, яка есть нині після англійскої найсильнійшою в Европі. Бесідник вправді застерігає ся против того, немов би его внесене було звернене против Німеччини, уважає однак, що в інтересі оборони краю есть конечним сотворене сухопутної армії, зложеної з міліона людий.

Внесене Робертса підпер другий воєвничий льорд, Кромер. За те виступив против него з рамени правительства державний секретар Креве та висловив свій жаль з приводу того внесеня. Обговорюване таких справ в парляменті есть справою дуже дразливою. Бесідник заявив ся отже против резолюциї Робертса, яку й відкинено остаточно 74 голосами против 32-ох.

Виступови маршалка Робертса приписують тим більше значінє, що его виводи мають згоджувати ся з бажанями короля. Франция заявила була свого часу, що свої дружні відносини до Анґлії перемінила би на формальний союз, якби Анґлія мала армію, яка могла би відограти ролю на континенті. Отсе жадає рад би тепер перевести в житє король Едвард, будучи певним підпори воєвничого крила палати льордів.

До Frankfurter Ztg. доносять з Константинополя, що австро-угорский амбасадор маркґр. Палявічіні повідомив Порту, що на основі приказу свого правительства покидає Константинополь аж до дальшого зарядженя. Інтереси амбасади буде вести радник амбасади. Відкликане Паллявічіні'ого толкують яко дуже поважну демонстрацию зі сторони Австро Угорщини против поступованя турецкого правительства. Маркґр. Палявічіні мав після донесеня Magdeb. Ztg. завідомити Порту, що австрийске правительство наложить на всї турецкі товари високі мита, коли бойкот австрийских товарів в Туреччині не скінчить ся перед Новим роком. Але обі ті вісти — як пишуть віденьскі часописи — не суть ще зовсім певні і вимагають потвердженя. — Турецке купецтво в Константинополи ухвалило бойкотувати всї австро-угорскі уряди почтові і загрозило карами тим купцям, котрі не переводили би того бойкоту.

Римский кореспондент „N. fr. Presse“ довідує ся, що відбутє балканьскої конференциї вже запевнене та що она збере ся в Італії і буде тревати дуже коротенько. Анґлія, Франция і Росия скажуть себе заступити своїм послам, а те саме зробить мабуть і Австро Угорщина і Німеччина. Провід в конференциї буде вести італіяньский міністер справ заграничних, Тіттоні. Конференция збере ся вже в половині січня, бо єї проволїкане через 3 або 4 місяці готово довести до зовсім немилих несподіванок.

В петербургских дипльоматичних кругах вказують на те, що взаємини між Австриєю і Росиєю значно поліпшили ся. Міністер справ заграничних, Ізвольский, повідомив на бажанє Австриї послів сербского і чорногорского, що Росия на балканьскій конференциї не попре ніяких територияльних домагань, які ставить Сербія і Чорногора. В справі тих домагань довідує ся „Berl. Tagbl.“, що Сербія хоче, щоби Австрия відступила їм пас землї 130 клм. довгий а 30 клм. широкий, який би уможливив Сербії доступ до моря; Чорногора бажає собі знов, щоби знести фортецу Спіца в заливі Антиварскім, але австро-угорский міністер справ заграничних навіть не хоче вдавати ся в дебати над сими домаганями.

„Magdeb. Ztg.“ довідує ся з Петербуга, що росийске правительство заборонило дальше вербоване охотників до сербскої армії та розвязало вербункове бюро. Та постанова мусить безперечно відбити ся прикрим відгомоном в Сербії і Чорногорі, де тілько числили на поміч Росиї. До запутаня положеня в Сербії причиняє ся і внутрішне положенє державне. Відомий інтриґант Пасіч вертає тепер з Росиї домів та ужиє безперечно всіх засобів, щоби ще перед збором скупштини повалити Миловановича. Щоби не дати себе заскочити, Милованович чим скорше поспішив з поворотом до Білгороду, не вступаючи навіть до Цетинія, щоби там зложити справоздане з своєї обїздки по західно европейских столицях.

Як доносять з Тегерану, посли росийский і анґлійский запротестували против знесеня в Персиї конституциї. То мало мати такий наслідок, що шах надумав ся і відкликав проклямацию, якою заповів знесене конституциї. Вість сю принесло Бюро Райтера, але чи она правдива, покаже недалека будучність.

(„сьвятцеви“) з моєї мошонки золоту монету. Старий просто остовпів з радости — не хотів приймити дарунку — наконець припав до землї і знявши очи до Аллаха, промовив: „Очи мої Хідра виділи!“

Така віра есть ще сильна в турецкім народі, в нїй знаходить він свою кріпку остою і звязь. Він не знає понятя вітчини, але з безпримірною погордою смерти бересь до оружия, скоро каліф вивісивши зелену хоругов взиває до борби за Аллаха і его пророка Магомета. Величезна сила тої ісламской віри допомогла колись османьским ордам над сьвятою Візантиєю і застромила півмісяць на Ґаґії Софії, де він аж до нинїшного дня видержав неодин християньский напір. Глубоку віру магометан характеризує найлїпше слідуюча молитва, яку виспівує муеццін з мінарету в часї Рамазана. Мельодия єї, до того ще й в ніс виспівувана, не вдоволить певно ніякого Европейця, але зато тим більше вражіне робить єї поетична, цьвітиста мова:

„Молитва лїпша, як сон — співає муеццін. — Нема Бога крім Бога а Магомет его пророк. Не має собі рівного; ему належить ся пановане, ему належить ся слава. Він дає житє і спосилає смерть, але не вмирає ніколи. В его руці спочиває обильність благословения, бо він всемогучий. Нема Бога крім Бога а ми не будемо покланяти ся нікому иншому лиш ему і будемо лиш ему служити в щирім страху Божім... О Господи! Моїх гріхів, коли їх собі спогадаю, есть богато, але ласки мого Господа есть ще більше. Не маю на гадці того доброго, що я зробив, лиш ласку Божу. Величайте вічного. Він не має в своїм великім царстві нікого, хто би ему був рівний“.

На Атмейданї. — Ахмедова мошея. — Стамбулскі базари. — „Спалений стовп“ і гробниці султанів. — Мури міста і Топ-Капу. — Основане і здобутє Константинополя. — Єдикуле.

Попри якогось старого годжу, що шепче свій „тешемед“ (ісповідь віри) і подає менї кусник кокосового зернятка, виходимо на Атмейдан (кіньску площу). В старій Візантії був тут гіпподром або місце, де відбували ся перегони. Давнїйшими часами можна тут було побачити величаві торжества але й дуже кроваві ворохобнї. Тут знаходять ся ще лиш останки з давних часів а то стовп цїсаря Константина Порфіроґенета (Багрянородного), часть триніжка Аполлонової сьвятинї в Дельфі та обеліск Теодозия Великого, червоний сиенітовий цїлець, на яких 30 метрів високий, на котрім списані діла египетского фараона Тутмозіса з роцї 1600 пд. Хр. Побіч тих памятників з давно минувших часів відбиває дуже яко щось нового і хорошого монументальна криниця, яку німецкий цїсар, Вільгельм II. дарував Туркам з нагоди своєї гостини в Константинополи.

На всхідній сторонї Атмейдану стоїть згадана вже попереду Ахмедова мошея, котра має шість мінаретів, отже о два більше як Ґаґія Софія, а то длятого, щоби здавало ся, що вибудована між ними баня, коли не величавійша, то бодай така сама як тота, що єї збудували християньскі руки; так бодай вимовив собі падишах, але она й не вмила ся до величавої банї на софійскій мошеї. У великім присїнку обведенім довкола аркадами повно турецких дрібних торговельників, печаткарів, сторожів, слуг з мошей та всїляких неробів.

Підчас коли у внутрі Ахмедової мошеї подивляємо фаянсові окраси стін, роздає ся понад нами — сонце стоїть якраз в полудне — голос муеццїна взиваючий до „ейла намазі“, до полудневої молитви. Ми придивляємо ся ще хвильку Туркам, що молять ся, як они покланяють ся та бють поклони а відтак ідемо до реставрациї Токатліян, де кельнери зовсім так само як і у нас приймають з подякою кождий напивок.

По обіді пішли ми, я і мій драґоман, оглядати базари, ті величезні торгові галї, котрі в Стамбулї творять зовсїм окреме про себе місто з многими брамами, з лябіринтом поздовжних і поперечних улиць, з тисячами столів, на котрих продають тисячі а тисячі всїляких товарів, почавши від ремінця до шнурованя черевиків аж до найбільших дорогоцінностий. Тут можна побачити пишні цьвітисті коври, блискучі шовкові материї, дорогоцінні каменї, оружиє, старинні річи, скіряні товари, філїґранові роботи і множество иньших річий. Мій драґоман — Аллах, бачите, сотворив добрих і злих людий — хотів конче повести мене до купців, від котрих сподівав ся дістати добру провізию, але я не дурний і не дав ся туманити.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 26-го падолиста 1908

— **Проґрама ювилейного торжества** у Львові дня 2 грудня с. р. О 9 год. торжественне богослужене в катедрах всїх трех обрядів і в сьвятинях иньших віроісповідань.

По богослуженю буде принимати п. Наміcтник депутациї і особи, які зголосили би ся для зложения чолобитиї і желань Є. В. Цїсареви.

По полудни відбуде ся в театрі представлене для шкільної молодїжи, а о год. 7·30 вечером ґальова вистава. Вечером карткова взглядно сьвітляна ілюмінация.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Задля переповнення складовиск на стациї Львів-Підзамче і задля незвичайного напливу товарів і за повільного відбору тихже через адресатів скорочує ся — з застереженем додаткового застереженя через ц. к. Міністерство зелїзниць — по мисли постанов §. 69 (7) реґуляміну руху з днем 25 падолиста с. р. Час вільний від складового для відбору товарів, котрі перевозить ся в отвертих возах, з 4 на 48 годин і підвисшає ся приписане тарифою складове на 3 (три) сотики від 100 кільо 10 прц. додатку не підвисшає ся.

— **Конференция австрийских епископів** розпочала ся оногди у Відни під проводом віденьского архиєпископа кард. Ґруши і потреває цїлий тиждень. Ві второк відбуло ся засїдане університетского комітету.

— **В справі еміґрациї до Америки** розіслано таку урядову інформацию: Важне питанє з з области еміґрацийного права Сполучених Держав північної Америки рішив союзний суд в державі Люізіяна. Доси було не певне, чи поодиноким державам північної Америки прислугує право попирати еміґрацию виплачуванєм гроший охочим до еміґрациї на кошти переїзду. Щоби в тій справі

виробити собі ясний погляд, еміґрацийна власть в Ню-Орлеані зарядила, що справу одного еміґранта, котрий в згаданий спосіб дістав ся до Америки, має розглянути союзний суд Люізіяни. Отже той суд рішив, що після еміґрацийного закона з 1 липня 1907 р. поодиноким державам не прислугує право давати охочим до еміґрациї гроші на кошти переїзду. Се рішене єсть для переселенців з Австро Угорщини тому важне, що еміґранти, котрі дістали від властий якоїсь держави північної Америки гроші на цілковите або частинне покрите коштів подорожі, наражають ся на те, що еміґрацийні власти можуть заборонити їм висісти на береги.

— **Громадска рада в Монастирисках** ухвалила з нагоди цісарского ювилею заложити в ринку міста парк імени Цісаря Франц Йосифа I.

— **Раду повітову в Дрогобичи** з причини виступленя 20 членів з тої ради, розвязано і установлено правительственного комісаря. Комісарем назначений ґр. Фр. Замойский, а до прибічної ради дано єму 10 членів, між якими засідають з Русинів о. Т. Скородиньский з Трускавця і Юрко Пристай з Ріпчич.

— **Дрібні вісти.** П. Макс. Ґольдштайна іменував краєвий суд у Львові судовим знавцем і оцінителем в области нумізматики. П. Гольдштайн має гарну колєкцию медалів і монет, котрі все ще радо набуває. — Головою філії руского тов. педаґоґічного в Турці над Стриєм вибрано судию п. Ант. Лукіяновича. — В Янові коло Львова відбудуть ся дня 29 с. м. загальні збори читальні „Просьвіти“ о годині 3 з полудня. — Віче дяків з повітів Бережани, Рогатин і Перемишляни будуть в Бабинцях в домі читальні дня 9 грудня рано. — Краєвий Виділ постановив жертвувати 200 К комітетови карткової ілюмінациї на бідні діти; крім того осьвітлити соймовий будинок і бюра краєвого Виділу в нагоди ювилею Є. В. Цісаря.

— **Самоубийство.** В сїнях дому при ул. Павлїнів ч. 11 у Львові відобрав собі житє вчера по полудни вистрілом з револьвера Йосиф Старжевский, торговельний помічник, 18 лїтний молодець. Причина самоубийства незвістна.

— **Грізний пожар** навістив знов Борислав дня 22 с. м. около 8-ої години вечером. Займив ся з незвістної причини закіп т. зв. „Банзай“, що дає денно звиж 40 ваґонів ропи. Від закопа займила ся ропа в ярі, а відтак огонь перекинув ся на закопи „Юлїй“ і „Петролея“. Згоріло крім того десять будинків і механїчний варстат Юлїяна Хріста і спілки.

— **Репертуар руского театру в Стрию.** (Саля „Народного Дому“. Початок о годині 7 вечером).

В суботу, дня 28 падолиста с. р. Другий раз: „Жидівка“, опера в 5 діях Галевийого. Гостинний виступ М. Шляфенберґа і О. Нижанковского.

В неділю, дня 29 падолиста с. р Новість! „Арсен Яворенко“ (На громадскій роботї) народна драма в 5 діях Б. Грінченка.

Ві второк, дня 1 грудня с. р. „Продана наречена“ опера в 3 діях Ф. Сметани.

— **З львівского „Сокола“.** Надзвичайні загальні збори членів Товариства відбудуть ся в пятницю дня 27 падолиста 1908 о 6 год. вечір в льокали Тов. (ул. Руска ч. 20). На деннім порядку є: 1) Причини скликаня зборів; 2) дискусия над причинами і 3) евентуально вибір старшини. Коли точно до 7 год. не збере ся потрібний комплет, то надзвичайні заг. збори будуть взагалі відкликані.

— **Ювилей Папи Пія X.** З Самбора пишуть до „Руслана“: Самбірска громада відсьвяткувала ювилей папи Пія X. в днях 21 і 22 с. м. богослуженями і проповідями при участи вірних. Дня 22 грудня вечером устроїв комітет під проводом місцевого пароха о. Фр. Рабія академію В прегарно прибраній салї „Сокола“ згромадилась численно місцева і замісцева інтелїґенция, сьвітска і духовна, та запрошені представителї властий. Вступне слово виголосив парох о. Рабій, в котрім зазначив значінє хвилї та добродійства, які завдячуємо столиці столиці Апостольскій. Кантату з солями укладу о. Копка, відспівав хор мішаний, зложений з учениць місцевої школи і семінаристів учительскої семінариї, при супроводї фортепяновім п. Ілевич, а діриґентурою учителя музики сем. учит. п. Штрайта. Другу точку сольо скрипкове при фортепяні виповнив академик п. Каратницкий.

В відчиті проф. Біленького піднесено змаганя Руси до введеня унії, єї значінє і вплив; всесьвітне значінє столиці Апостольскої, та удари, на які наражена була в ріжних віках, а вкінци представлено діяльність достойного Ювилята, яко сотрудника, пароха, епископа, патриярха та папи. Головно зазначено і піднесено єго ревну діяльність яко сьвященика, та працю горожаньску, що звернена була для добра народу, з посеред котрого вийшов і примір, який нам дає до наслїдуваня, наколи бажаємо добра свого народу. На дальші точки зложив ся сольовий спів п. Слизюківної, учительки школи виділової; квартет смичковий; декламация учениці і мужеский хор: „Велія слава єго“. На закінченє відчитав парох о. Рабій телеґраму з канцеляриї Апостольскої з подякою за зложені желаня.

— **Кровава буча** на віденьскім університеті наробила нового клопоту правительству саме перед отворенєм сесиї державної ради. Німецко-народні посли заповіли нагле внесенє, а певно також італїяньскі посли поставлять нагле внесенє. Слїдство виказало, що ранених студентів було 35. Між ними 3 італїяньских а 2 німецких студентів були ранені револьверовими кулями. Отже стріляно з обох сторін. Пятьох студентів замкнено до слїдчої вязниці. З нагоди тої бучі студенти торговельної академії в Триєсті застрайкували для показаня солїдарности зі своїми віденьскими товаришами. Студенти в Римі урядили демонстрацию перед австро-угорскою амбасадою, а з Падуи, Больонїї і Риму студенти вислали телеґраму з признанєм для італїяньских студентів у Відни. Триєстеньска рада міска вислала свого бурмістра до Відня, аби там промовив перед властями за італїяньским університетом. Віденьска німецка праса остро виступила против Італїянців. „Fremdenblatt“, орґан міністерства загр. справ, зазначує, що італїяньскі студенти лихо прислужили ся своїй добрій справі. Про італїяньский університет правительство тямить, а лише політичні обставини не дозволили зреалізувати сей постулят італїяньского населеня в Австриї.

Телеґрами.

Краків 26 падолиста. Трибунал присяжних судиів увільнив від вини і кари б. начальника судової канцеляриї, Келяра, обжалованого о спроневірене урядових гроший.

Відень 26 падолиста. Кореспонденция „Zentrum“ доносить, що посол Кракарж зрік ся становища предсідателя народного ческого клюбу.

Липск 26 падолиста. Нагороду 30.000 марок, визначену липскою фірмою накладовою Филипа Реклями за найлїпшу повість, дістав др. Бруно Вілле за повість п. з. Абендбурґ.

Стамбул 26 падолиста. Як зачувати, чорногорский ґенерал Вукотич був вчера у великого везира в єго мешканю на конференциї і предложив єму заключене союза, але великий везир на се не згодив ся.

НАДІСЛАНЕ

Тисяч порад для всіх містить в собі часоп. „Добрі Ради“ ще можна получити 1 річн. по 1·50 кор. а всі разом за 10 кор, Ів. Данилевич, Стрілецкий Кут (Буковина).

Курс львівский.

Дня 25-го падолиста 1908.	Платять K c	Жадають K c
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	563 —	570 —
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	400 —	410·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	550·—	558·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	350 —	400·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110 —	110·70
Банку гіпот 4½%	99·—	99·70
4½% листи застав. Банку краєв.	100 —	100·70
4% листи застав. Банку краєв.	93 25	93·95
Листи застав. Тов. кред. 4%	97·—	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	97·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	92 20	92·90
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·20	97·90
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½%	99 80	100·50
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	93·—	93·70
Позичка краєв. в 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	94 60	95·30
„ м. Львова 4% по 200 кор.	92·30	93·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	103·—	110 —
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	50 50	54·50
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	26·90	28·90
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский)	67·—	71·—
Базилїка 10 кор. (Курс віденьский)	20·60	22·60
Joszif 4 кор. (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·30	11·38
Рубель паперовий	2·50	2·52
100 марок німецких	117·10	117·50
Доляр американьский	4·80	5·—

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середнє-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа **означають поспішні** поїзди; нічні поїзди означені **звіздкою** (*). Нічна пора числить ся **від 6 год. вечером** до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·42, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*

За редакцию відповідає: Адам Кречковецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Аґенти всілякої бранжи

котрі відвідують приватні особи, можуть дуже богато заробити через продаж дуже почитного письма в рускім язиці.

Висока провізия.

— Скора услуга. —

Близших інформаций уділяе

Отон ТОМА в Штуттґарті.

Інсерати

до

„Народної Часописи“

і Gazet-и Lwowsko-ї

принимае

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Шкіряні вироби з росийскої шкіри!

Пара чобіт з росийскої шкіри засуваних т. зв. „Штаперів“ що вистануть до ношеня по 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22 і 24 корон.

Другий же рід таких же чобіт із росийскої шкіри, мягких, особливо придатних до ношеня для женщин і дівчат, котрі вистарчать до ношеня по 10, 11 і 12 К для школярів 7, 8, 9 і 10 К.

Третий же рід чобіт, з найлучшого юхту жовтого, для мужчин, парібків по 14 і 16 К, для школярів чоботи з тогож жовтого юхту по 6 і 7 К.

Четвертий же рід чобіт зимових з верха шкіра, а в середині овече сукно, для мужчин по 14, 15 і 16 К.

Брятя селяни і міщани! Не дайте ся ошукувати по ярмарках і торгах, не купуйте тандети у жидів, памятайее на пословицю: Дешево мясо пси їдять! Жиди до тих ярмаркових чобіт дають папір на брензолї і як в них підете в болото, то прийдете домів босо. Замовляючий повинен прислати 4 К задатку і міру з ноги, скілько центиметрів довга а скілько груба. Без задатку не висилаесь нікому.

Стефан Копач

Струтин, п. Долина ад Стрий.

Хоче ся женити?

Уповажнені від много пань (межи иншими з нешлюб. дітьми, калїками і т. ин.) з маетком від 5000 до 500.000 кор. до вишуканя відповідних кандидатів сопружества. Тілько панове (навіть без маетку), котрі справу серйо трактують і котрим на скорім сопружестві не заходить перешкода, схотять писати до **Schlessinger, Berlin 18.**

БІЛЕТИ ІЗДИ

на всї зелїзниці краеві і заграничні

продае

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского, Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

ул. Сикстуска 32

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутерий, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінцией писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Неконада. (Телефона ч. 527).